

DIRECTOR
Dr. AUGUSTIN POPA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BLAJ — JUD. TÂRNAVA MICĂ

INSERATE:

Un șir garmond: 6 Lei. La
publicării repetate după
învolală

Unirea

REDACTOR:
Prof. DUMITRU NEBA

ABONAMENTUL

Pe un an . . . 200 Lei
Pe 6 luni . . . 100 Lei
Pentru străinătate 400 Lei

Foaie bisericească-politică — Apare în fiecare Sâmbătă

Spre mai bine

(+). Am primit la redacție, și în numărul viitor vom și da în întregime, proiectul de Statute ale asociației preoțești arhidiecezane »St. Apostol Petru«, despre care de altfel a mai fost vorbă în coloanele noastre. Dar socotim că e bine să stăruim iarăși și iarăși asupra acestei mișcări preoțești, fiindcă e unul din semnele bune ale vremii: năzuință spre înălțimile spiritului viribus unitis. Monahismul, în forma lui chinovitică (cu viață de obștie) a soluționat încă de pe vremea Sf. Vasile cel Mare această problemă imbiată de anahorcism. Preoțimea de mir din Apus s'a organizat și ea, mai ales în ultima jumătate de veac, în puternice asociații duhovnicești, cu foarte precisul obiectiv: mai multă spiritualitate proprie statului preoțesc și răspundând cerințelor vremii! La noi au făcut, nu de mult, acelaș pas celibii organizații în asoc. »St. Nichita Remesianul«. Iar acum vedem că le urmează mănunchiul de preoți căsătoriți și văduvi grupați în asoc. »St. Apostol Petru«.

Faptul acesta nu poate decât să îmbucure, în primul rând pe orice biserican ce simte așteptarea cu biserica. Apoi și pe oricare alt fiu de bine al Bisericii, întru cât energiile spirituale câștigate în senina și înviorătoarea atmosferă petrină de păstorii sufletești, se vor restrânge în chip firesc și asupra turmei păstorite de dânsii. Pentru a ne încredința despre aceasta ajunge și o privire fugărită asupra îndatoririlor ce impune noua organizație, și despre îndeplinirea ori neîndeplinirea cărora este a se da seamă conducerii lună de lună.

Câteva din acele îndatoriri: Meditație zilnică cel puțin un sfert de oră; rugăciuni, dimineața și seara, împreună cu familia, de unul singur având preotul »petrinist« să reciteze zi de zi barem o oră canonică; studiu teologic de cel puțin un sfert de oră la zi în vederea catehezei și predicii; citirea unui capitol din Sf. Scriptură; examinarea conștiinței seară de seară; mărturisire lună de lună; exerciții spirituale an de an; slujirea Sf. Liturghii, pe cât se poate, zi de zi. Și încă ceva pentru apostolia socială: »Fiecare membru este dator să răspândească neîntrerupt și cu toată sârguința presa bună printre frați și în mijlocul poporului, fără să-și uite de intelectuali«, cum se precizează în art. 17 al proiectului de statute. Privitor la politică art. 10 are prevederi categorice: În adunările Asociației nu se va discuta nici un fel de politică militantă de partid. Iar pentru conduita politică în afară de aceste cadre se fixează normativul: Să fie pe deplin în spiritul Bisericii!

Facienti quod est in se, Deus non denegat gratiam. Noua mișcare preoțească, fără doar și poate, e dintre cele mai bine intenționate. Mijloacele de cari înțelege să se folosească sunt dintre cele dovedite în toată vremea ca ducătoare la scop. Voința de a atinge țelurile râvnite este (ceci altfel n'ar fi luat ființă această grupare) și prin trăirea »regulei de casă«, ea să-i sicem așa, va fi tot mai multă. Iar atunci darul de sus nu va lipsi. — Fiat! Fiat!

Prin pace la unire

Precizări repetate la confuzii voite — Război confesional fără ceartă —
Inflație de vorbe patriotarde și lipsă la cântarul faptelor

»Renașterea« ortodoxă dela Cluj (22 și 29 Nov.) se miră de alarma noastră »cu războiul confesional«. Nici vorbă de așa blestemăție. Ci de ceva mult mai galeș și mai suav. Și anume: »Cerem (Forul etc.) restabilirea unității religioase în spirit ortodox«. »Dar nimeni nu se gândește să realizeze acest ideal mare prin război fratricid, ci pe calea păcii«.

Perfect. Dar cum se va ajunge aci? Simplu de tot: Uniții să nu mai caute discuții și formule. »Prin pace la unire« ori »prin unire la pace«, sunt blete jocuri de cuvinte. Să se lase de ele. Și să se »reintegreze în vechea alvie sufletească a neamului«. — Acceptat și asta. Dar »vechea alvie sufletească a neamului« e Roma. De acolo avem și sângele și credința. Asta o știu toți elevii de școală din țara românească. O știe, probabil, și d. Matei. Atunci, ce-i de făcut?

Dar nu mai insistăm. Vor spune confrății că iar facem jocuri de cuvinte. Pentru ei, marile realități istorice sunt vorbe neserioase; realități serioase sunt vorbele isterice ale flăcăurilor ciuhandiști. Să-i luăm, dar, așa cum sunt, și să nu întrerupem șirul serioaselor lor scânteeri. — Graul lor e limpede: Uniții să se facă ortodocși. Repede. Noi, Forul și forurile celelalte, »cerem« acest lucru. Dela cine »cerem«? Nu se spune chiar limpede. Probabil, mai întâi dela uniții înșiși. S'o facă de bună voie. Fără gâlceavă. Dar trebuie, musai, s'o facă »de bună voie«. Trebuie doar să înțeleagă odată și reverendisimii, că »nici nu se pune o chestiune a Vaticanului, ci a Statului și neamului românesc«. Este »o problemă strict națională, în care pot decide numai fiii neamului românesc«. O »chestie de familie«. — Dacă însă nu vor face-o de bună voie, apoi acel »cerem« mai poate avea și alt înțeles. El n'ar putea fi adresat decât supremului interesat în chestiune: Statul, în persoană. Numai acest sens îl poate avea amenințarea ultimă: se va face »apel la instinctul de rasă al țărănimii noastre«. Evident, acest »apel« va trebui să-l facă pomenitul »interesat«. Căci ale șefilor ortodocși chemări au răsunat în pustiu. Iar »instinctul de rasă«, lăsat de sine, te pomenești că iar ar lua-o razna, către Roma.

Scurt: vă spunem frățește să vă faceți ortodocși. Nu vă mai înjurăm. Dar, dacă nici așa nu merge, facem apel la Stat, să reglementeze el instinctul de rasă. — Cu atâta ne-am ales din toate cuvintele de pace de până acum. Confrății sunt dispuși să-și civilizeze nițel dicționarul și să-și îndulcească glasul când vorbesc cu noi. (În paranteză fie zis: era timpul suprem! Pentru a salva onoarea educației de care s'au împărțășit). În fond însă nu

s'a schimbat nimic. Absolut nimic. Una și bună: se leagă că nu ne mai înjură, dacă suntem învolți să ne sinucidem de bună voie. Ori cel puțin să ne lăsăm gâtuiți frumuseții prin alte forțe. Dar să nu țipăm. Asta n'ar fi frumos și nici frățesc. Nici, mai ales, românesc. Ci să zâmbim dragălaș în cursul operației. Așa se face, între frați, unirea »în spirit ortodox«.

Să mai tălcuim, amănunțit, aceste confuzii voite și vicleșuguri naive? De prisos. Toaca la urechea surdului de ce s'o mai batem?! — Ne mărginim la repetarea câtorva precizări evidente. Pentru ortodocșii de bună credință. Și, sperăm, pentru ultima dată.

Unirea religioasă a Românilor noi o socotim o problemă religioasă. Deci: de conștiință. De convingere. Care convingere nu o poate decreta nici Statul și nici Forul. Ci harul lui Dumnezeu, studiul, munca, timpul, căutarea trudnică a adevărului. — Oricine face alte combinațiuni, se desonorează pe sine. Dovedește că nu crede cinstit în Dumnezeu. Altfel n'ar putea da drept criteriu al credinței pretinse interese politice momentane. Cu această filozofie ar trebui să ne facem pe rând ortodocși, mohamedani, catolici, anglicani, etc.

Nici un interes de stat nu pretinde să ne siluim conștiința pe care o avem. — Țărei și neamului îi trebuie două lucruri: pace și muncă intensă pentru redresarea morală a cetățenilor. Asta i-o putem da, dacă voim, și așa cum suntem, în două biserici. Trudind fiecare și emulând în bine cu celalalt. Cum am făcut veacuri de-a rândul. Iar celce își cheltulește munca și își irosește puterile în stricarea păcii, acela este trădător al marilor interese de stat. Impotriva lui se va ridica, la scadența greșelilor, instinctul de rasă. Și sancțiunea, ferească Dumnezeu, dar va fi crâncenă! Că nu război confesional îi trebuie neamului acum!

În loc de asta și pentru a preveni primejdia ce se ridică dușmănoasă la orizont, diferitele »foruri« pornite la luptă »convergentă« împotriva uniților ar avea ceva mai bun de făcut. Să-și revizuiască nițel și trecutul și conștiințele. Vor fi atunci mai modești și mai folositori neamului. Fără a voi să-i supărăm, ne permitem să le atragem atențiunea asupra unor constatări destul de dureroase pe care le făcea un ortodox, iscălit N. Aloman, în »Curentul« din 15. II. 36. Vorbia de »impasul ortodoxiei«. Și spunea între altele așa: »În mediul românesc biserica are un aspect anacronic. Ea a pierdut pasul și a rămas din ce în ce mai în urma contemporanilor, fiind astăzi mai apropiată de trecutul istoric decât de prezentul viu«. Și iarăși: »poporul dela țară detestând epitrabilii se adâncește în superstiție, iar dintre conducători

nu sunt creștini adevărați decât catolicii". (Sublinierea noastră).

Nu vrem să exagerăm importanța acestor păreri. Cert este însă un lucru: e destulă treabă de făcut în ortodoxie. Muncă de zidire sufletească. Este și la noi. Noi nu cerem decât liniște, ca s'o putem împlini. Să facă și ei așa. Asta nu poate fi înlocuită cu declamări patriotarde. Cu cât ele vor fi mai umflăte și mai strigătoare, cu atât se va vedea mai limpede că nu sunt decât o încercare de diversiune, pentru a ascunde lipsurile din domeniul propriu de activitate. Că nu tot cel ce strigă mereu la toate răspântiile: Român, Român, va intra în istoria neamului, ci cel ce face fapte de întărire și înălțare națională. Dacă se vor apuca serios de această treabă, nu vor mai avea timp de ceartă și dușmănie stearpă. Vor fi de real folos neamului, care va fi bucuros să le recunoască vrednicile, fără să fie nevoiți a le mai duce zilnic la bălciul reclamelor gălăgioase. Și nu va mai trebui să se coboare la insulte nedemne față de acela care au dat neamului, și lor, conștiința românească și căruia îi dau și acum întreaga lor putere de muncă și sufletul lor întreg. Nu. Ci toată fapta își va avea răsplata. Și în cer; și pe pământ.

Pe acest drum al faptelor bune au asigurată și dragostea și colaborarea noastră frățască. Pe altul, nu!

Intregirea capitolului blăjan. Cu instalarea de Duminică trecută, când, în cadrele obișnuite ceremonii I. P. S. Mitropolit a făcut și *promoțiile graduale* ale canonicilor bobleni, Capitolul în care noul demnitar bisericesc pâr. Nicolae Popp intră în calitate de canonic teolog, a câștigat o nouă forță de valoare. Fără să fie făcut mult șgomot în jurul său, noul demnitar bisericesc a fost totdeauna omul datorinței momentane. Și asta e mare lucru, într'o lume de grăbiți cari nici când n'au vreme tocmai pentru ceace ar trebui să facă.

Prinsă în date biografice, viața pâr. Nicolae Popp se prezintă așa: S'a născut la Vad, în 21 Iulie 1889, în familie de notar. Studiile liceale le-a făcut la Făgăraș, cele teologice la

Blaj, mântuindu-le în 1911. După câteva luni de osteneală catehetică e hirotonit celibe, în 12 Febr. 1912, urmând să facă slujba capelanului pe lângă vicarul Făgărașului până la 2 Noembrie 1914, când e rânduit la Cancelaria Mitropolitană de practicant, apoi de actuar. Dar numai pe scurtă vreme. Pentru că în 19 Decembrie al aceluiași an trebuie să plece de preot militar, în care calitate face apostolle printre al noștri prin Albania, Montenegro, Herțegovina și Sârbia. Asta până la sfârșitul războiului mondial.

În noua lume a României Mari i-se dă voie să se înscrie la universitatea din București, unde, în 1921, ia licența în istorie geografică. De atunci e profesor, apoi și director, la Școala Normală de băieți. De când e director la această școală numărul claselor s'a întregit dela patru la opt. Și tot sub supravegherea Sf. Sale, cu milioanele Papii și din cele trei milioane Lei fonduri adunate de pâr. Nicolae Popp s'a ridicat și impozantul nou edificiu al Școlii Normale de Băieți în care, la 1931, s'a putut muta nu numai școala ci și internatul. Amândouă aceste instituții, de când îl au pe pâr. Nicolae în frunte au ajuns la așa înflorire că pot fi de model altor așezăminte asemănătoare. Rezolus, cumpănit, energic și tenace, și mai presus de toate om al datoriei: pâr. Nicolae suntem siguri că va urma și în actuala sa slujbă același drum. — La mulți ani!

Blajul sărbătorind Ziua Unirii. Cu toate lucrurile însemnate ce se fac în ctitoria vladicului Iacob, sărbătorile de Ziua Unirii s'au început cu Doxologia din Catedrală (pontifică pâr. prepozit și vicar general Iacob Popa în sobor de preoți) la care participă școlărime, autorități și public din oraș și împrejurimi. După care urmează manifestație patriotică pe străzi, cu opriri la prefectură (vorbește d. prof. Nic. Comșa), mitropolie (cuvintează pâr. canonic Gh. Dănilă; îi răspunde pâr. Iacob Popa care cetește și rândurile ocazionale ale pâr. mitropolit, chemat de datorie la București), de unde toată mulțimea (elevii și elevele tuturor școlilor locale; reuniunile și asociațiile

culturale; slujbașii de toate categoriile; pre-militarii și celalalt public) se îndreaptă, în urale și cântece patriotice, spre Piatra Libertății. Aci vorbește, cu elan și frază aleasă, d. prof. dr. Virgil Fulicea, iar d. Alex. Lupeanu-Melin cetește telegramile trimise Maj. Sale Regelui și d. V. Antonescu, ministrul de externe. În viitor de noui urale și acorduri de cântece naționale, lumea pleacă, în ordine desăvârșită, spre casă.

Pentruca, după masă, să se adune din nou, căși îl poate cuprinde sala de gimn. a liceului de băieți, la frumosul *festival* aranjat, ca și sărbătorile de dinainte de masă, tot de despărțământul Blaj al „Astrei” de sub conducerea d. Alex. Lupeanu. Program bogat și select: coruri, (dirijate de dd. Cherebeșu, Florea, Oct. Pop și dna V. Popa), declamări, conferința d. prof. Dr. Cor. Suciu și un punct coral susținut de corul țărănesc al „Astrei” din Sâncel, condus cu inimă și pricepere de d. inv. N. Banu. — Ziua Unirii din acest an va rămâne în amintirea celor ce au trăit-o ca un punct de lumină spre care-și îndreptă cu drag privirile și țărzi după aceea.

Bibliotecă parohială

Cade la timp potrivit articolul pâr. I. Manu: „Rostul și importanța bibliotecilor parohiale și tractuale” din „Unirea” Nr. 45, a. c. Într'adevăr, pentru omul cărții și robul științei casa nici nu poate avea o mai frumoasă poadoabă decât o bibliotecă bună și aleasă.

Dar gândul meu — citind articolul din chestie, a trecut la o altă latură a problemei, mult neglijată de noi preoți: la prevederea turmei noastre cuvântătoare cu tipărituri scrise în spirit creștinesc.

Deși aceasta ar trebui să fie una din principalele noastre preocupări, dat fiindcă sectarii și dușmanii Crucii îi asaltează din greu cu produse de acest fel. Și fiindcă dorul după lumina cărții e mare, iar cartea bună nu e cine să i-o pună credinciosului în mână, e numai firesc să primească ce-i „pică”. Mai ales dacă se întâmplă să nu-l coste nimic. Or

Foița „Unirii”

Acies bene ordinata

Cuvânt despre rostul capitolurilor canonice rostite în catedrala Blajului, cu prilejul promoțiilor din 29 Nov. 1936

de † Alexandru Nicolescu
arhiepiscop și mitropolit

Venerabili frați și fili,

Sfântul Papa Clemente Romanul, în epistola sa întâia către Corinteni, ne atrage atențiunea noastră, a creștinilor, la organizația militară. „Să ne uităm”, zice el, „la soldații, cari militază sub comanda șefilor noștri, cât de ordonat, cât de supus și ascultător împlinesc celea poruncite. Nu toți sunt prefecti, nici chiliarhi, nici centurioni, nici quinqua-genari, și așa mai departe, dar unul fiecare în ordinea și treapta lui, împlinesc ceace i-se ordonă din partea regelui și a conducătorilor. Cel mare fără cel mic și cel mic fără cel mare nu pot sta; toți sunt amestecați și unul au nevoie de alții. De pildă: să ne fie trupul nostru; celea mai neînsemnate mădule ale trupului sunt necesare și utile întregului trup; conspiră și se înțeleg chiar toate și se supun simultan ca să se mântue întregul trup”.

Această reflexie a Sf. Clemente Romanul îmi vine în minte astăzi, iubii frați, din pri-

leul sărbătoarei noastre familiare, a promoțiilor graduale a multor frați din venerabilul Capitol mitropolitan de Alba Iulia și Făgăraș și a instalării noului canonic teolog.

Biserica Domnului este și ea o miliție, o *acies bene ordinata*, în sinul căreia există șefi și subșefi și comandanți de unități mai mari sau mai mici: Papa, mitropolitii și episcopii, și statele lor majore, cari răspund de succesul victoriei împreună cu șeful suprem sau cu șefii singuraticelor mitropolii sau diocese în cari este împărțită împărăția Domnului pe pământ.

Statul major al episcopilor și mitropolitilor noștri, ca să fim în notă, sunt canonicii, consilierii lor de drept, asemenași și impuși lor de canoanele și rândurile noastre bisericești. În ierarhia miliției Bisericii deci ocupă de sigur un post sau treaptă foarte prominentă, constituind ei Senatul episcopilor, fiind ei senatorii de drept ai sfatului lor ecleziastic. Ei au dreptul și datorie să-l ajute pe episcop și mitropolit în administrarea eparhiilor, și episcopul în multe cazuri este obligat, în virtutea canoanelor, să asculte de sfatul lor și să se lase condus de experiența lor. Ei administrează cu răspundere solidară și colectivă averile bisericești, fondurile și fundațiile; ei sunt membri de drept ai diverselor tribunale bisericești și lor li-se încredințează atâtea misiuni delicate în sinul Bisericii. Dintre dănații se aleg vicarii generali și ei aleg vicar capi-

tular, din sinul lor, în timp de sedisvacanță. Ei au dreptul de a participa la sinoadele diocesane și să-și delege membrii la conciliile provinciale, au drept de proedrie față de ceilalți membri ai clerului la slujbe și solemnități bisericești.

Dovada importanței Capitolului este mai apoi și împrejurarea, că dânsul constituie *ipso jure* o personalitate juridică ecleziastică cu caracter bine marcat și distinct.

Cu toți sunteți deci, venerabili frați, *canonici capitulares* în toată puterea cuvântului, *in fructibus et floribus*, cum s'ar spune, și nici unul dintre voi nu aparține canonicilor *in pulvere* de odinioară, nici cu atât mai puțin celor *expectantes sive in herbis*, simple amintiri istorice acuma, relicvii ale trecutului.

Dacă deci celea mai neînsemnate mădule ale trupului, cum zice Sf. Clemente Romanul, sunt necesare și utile întregului trup, cu atât mai vărtos veți fi necesari și utili, voi, venerabili frați, trupului Bisericii noastre, care este și trebuie să fie ca o oaste bine rânduită a Domnului.

Nu e de mirare deci că de câte ori se răresc rândurile voastre prin moartea sau îndepărtarea căruiva din sinul vostru, de atâteaori Episcopul împreună cu voi se grăbește a umplea golurile ivite în corporația voastră de elită.

Așa s'a procedat și în cazul de față. Pronia divină a voit ca un membru distins al

aproape nimic. Te crucești de ce constatezi uneori în această privință.

Prin luna August c. a venit în parohia mea un tânăr, de naștere din jud. Mureș, c'o (tânără ortodoxă de aici, să se căsătorească. Tânărul fiind unit, n'a fost prea greu ca mireasa să fie convertită la sf. unire. La câteva zile apoi, făcându-le o vizită, m'am interesat de cărțile ce citesc. Și care nu mi-a fost stupefacția, când pe masa încărcată de cărțile scoase din lăzi am dat de romane de aventuri și de isprăvi gangstericești (Nopțile Albe; Speranțe spulberate; Vâlul Negru, și alte bazacoli), iar drept lectură religioasă, o seamă de ineptii de ale lui Rutherford și altele de ale editurii „Cuvântul Evanghelic”. Ș'atunci mi-am zis: cum se pierd oșele noastre pascând larba otrăvitală. Bun înțeles că le-am confiscat numai decât, dându-le în schimb cărți bune, din biblioteca mea proprie.

Unde nu este încă bibliotecă parohială, înființarea ei este o necesitate superioară. Și încă numai decât. Iar unde este, să se administreze și conducă conștiincios. Firește că și această sarcină tot preotul îl revine, pe lângă atâtea altele.

Cu toate acestea, bibliotecă trebuie să fie. Că cititorii se vor găsi chiar și în cea mai mică și mai îndepărtată parohie: 2, 3, 4—10; dar tot vor fi. Cunoșc o parohie la poalele munților Apuseni, cu puține suflete, dintre cari parte rămase, parte revenite dela defectunile din anul 1924, parte convertite dela ortodoxie. Ei bine: între acești credincioși respirați pe o întindere de 6 Km², s'a aflat un mănunchiu de persoane cari s'au întrecut a scoate din biblioteca parohială și a trece din mână în mână 98 de cărți mici și mari, cu cititorii dela clasa II primară până la moșnegii de 84 ani! Și Doamne, ce mângăere pentru ei și ce pasiune în cititul cărților. În deosebi, a celor de colorit religios, ca Viețile sfinților; ori ca cele apărute în seria „Să fie lumină” dela Lugoj; Bibl. „Bunului Creștin” dela Blaj; cele tipărite de „Preza Bună” dela Iași etc.

Și chiar și dacă pasiunea cetitului nu va fi la început, cu vremea vine. Așa e și cu

asta, cum e cu mersul la biserică, despre care îndeletnicire așa de cuminte spune proverbul: „Din ce merg la biserică, așa tot mai merge și din ce mă las, m'aș tot mai lăsa”. S'avem grijă ca, în ce privește cetitul, să nu se verifice la credincioșii noștri a doua parte a proverbului. Cu ajutorul cărții bune formăm apostoli. Și vremile sunt de atari că ce neglijăm noi, ocupă alții pentru slujba celui Rău. Prin urmare: atenție la posibilități!

Pr. Sabin Olea

Vor înțelege? Sunt atâția printre cei din strana cealaltă cari ne improască mereu pe noi uniții, cobîndu-ne pierirea, chipurile pe titlu că biserica noastră n'ar fi națională, română, ca cea ortodoxă. Se mai întâmplă însă, ca oameni cu răspundere și lipsiți de patimă să vină și să pună lucrurile la punct, așa cum cere dreptatea și banul simț creștinesc. Cum a făcut, nu de mult d. Victor Iamandi, ministrul cultelor și artelor, la congresul „Asociației generale a clerului ortodox” ținut la Iași, în prezența I. P. S. Nicodem mitropolitul Moldovei și Sucevei și a altor trei ierarhi și mulțime de preoți ortodocși. Iată ce a precizat cu acel prilej d. ministru Iamandi, după „Mitropolla Moldovei” revista oficială a arhiepiscopiei Iașilor (No. 11.):

„Dacă vicisitudinile istorice au impus acum două sute și ceva de ani o deplasare a unei părți dintre ardeleni spre mirajul Romei catolice — suntem datorii să recunoaștem, fără nici o rezervă, că peste deosebirile de credință — și acelea abia perceptibile — ei n'au încetat o singură clipă de a fi români, purtând cu vrednicie în slujba poporului întreaga lor strădanie creștinească și națională.

Suntem îndreptățiți dar să spunem că Biserica noastră — indiferent de unele nuanțe de interpretare dogmatică pe care le-a determinat împrejurări și cauze ce nu ne priveac — a fost în toate timpurile națională, iar credința în Hristos pe care ea a propovăduit-o a fost pârghia de rezistență și de biruință a poporului român de pretutindeni”.

Nu am reținut aceste cuvinte ca un cer-

nând cu nou numitul Nic. Popp. În cuvinte concise, arată vredniciile și trăsăturile caracteristice ale fiecăruia, precum și rostul istoric al statului la care este chemat și care i-se dă în primire. Apoi încheie în chipul următor:]

Și acum după ce mi-am împlinit această datorie plăcută de a Vă asemna tuturor scaunele ce vi-se cuvîn în sinul ierarhiei bisericești, permiteți-mi să Vă citez drept concluzie un pasaj tot din Sfântul Clemente Romanul. Cu el mi-am început cuvântarea, cu el vreau să o termin: „Cel ce are dragostea în Hristos, îndeplinește poruncile lui Hristos. Cine poate slăvi legătura dragostei Domnului? Înălțimea la care te ridică dragostea este negrăită. Dragostea ne contopește cu Dumnezeu, acoperă mulțimea păcatelor, dragostea toate le susține, toate le suferă cu răbdare; nimic necurat nu este în dragoste, nimic trufaș; dragostea nu cunoaște scislune, dragostea nu pornește răsvrățire, dragostea toate le face în unire; în dragoste toți aleșii Domnului sunt desăvârșiți, fără dragoste nimic nu este primit înaintea lui Dumnezeu”...

Învățătura dragostei ce se desprinde atât de elocvent din zisele Sf. Clemente Romanul către Corinteni, aceasta v'o leg de suflet vouă, venerabili frați, precum și tuturor celor cari mă ascultă. Atunci serbarea aceasta avea-va ecou permanent în sufletele voastre și voi roada multă vești aduce și plata voastră multă fi-va în cerțuri.

tificat în favorul bisericii noastre. Însăși conștiința națională care a dus la unirea tuturor Românilor, este suprema ei diplomă de onoare. — Ci vrem să scoatem în evidență un alt lucru. Și anume: oricâtă spuză de ponegrire pălîmașă aruncă „flagnetarii urei” bizantine asupra adevărului, încercarea lor va pieri fără altă urmă, decât aceea de a fi arătat în ce măsură patima oarbă întuneacă uneori blata minte omenească. Adevărul însă rămâne în veac. Nimeni nu va putea șterge din cartea trecutului noastră veacurile învierii, care dela Blaj s'a vestit neamului românesc!

Consacrarea bisericii din Jebel (Banat). În zilele de 28 și 29 Noemvrie c. s'a sfințit biserica din Jebel, zidirea căreia a durat mult timp. Actul sfințirii a început în 28 Nov. c. cu: lăserat, litie și mănecaf. Ca să se termine duminică în 29 Nov. la sf. liturghie. S'a săvârșit prin P. S. S. Ioan al Lugojului, înconjurat de can. Brinzen, can. Ienea, vicarul foranei Muntean, protopop Stolca, preoții: Patachi, Sfercociu, Raftu și Ioniță Pop — cel 2 din urmă ca diaconi. În cadrele sf. liturghii a fost sfințit de preot diaconul Calman. Predica o rostește pâr. episcop, combătând anticoncepționalismul. Au fost prezenți: dl prefect jud. Dr. Nistor-Tișoara; senator Savi; avocat Dr. Gulescu-Ciacovă; primprefecț. Vichentle Pătru; prof. Pan-Tișoara; prof. Gh. Bircescu-Tișoara, medic Dr. Hetco-Tișoara; Dr. Drăgan-medic; notar Roșu, primar Bulzu-Jebel; consilier Iova Dragalina-Petroman, și foarte multă altă lume.

După recepții, Preasf. Ioan al Lugojului a vizitat parohia Liebling. Apoi a făcut câteva vizite la Jebel. La banchet, printre alții, au tostat: Episcopul, Prefectul, Canonicii Brinzeu, Ienea și alții.

Lăudat să fie Domnul pentru toate! (Ștd).

Știri mărunte

Sărbătorirea noului Nunțiu Papal.

S'a făcut în saloanele catolice „Tomis” din Capitală, în 22 Noemvrie c., după amiază, în prezența unui public select și numeros. Sentimentelor de venerație, al căror obiect este și va fi trimisul Sf. Părinte în România, le-au dat expresie caldă: I. P. S. Alex. Th. Cișar, arhiepiscopul latin al Bucureștilor, în numele catolicismului; pâr. Dr. V. Aftenie, protopopul nostru din Capitală, în numele Bisericii române unite; pâr. canonic Mantica pentru decanatul latin al Bucureștilor; P. Otto Farrenkopf S. I., în numele asociației „Apostolatul Rugăciunii”; d. prof. I. Frollo în numele „Acțiunii Catolice” din București; d. Dr. A. Banca în numele Agrului bucureștean; d. Dr. Nicolae Popa, în numele Astrului bucureștean; d. prof. Rîșavi, în numele asoc. „Fides” a Studențimii Catolice. Tuturora le a răspuns Excel. Sa nunțul A. Cassulo, asigurându-l că nu peste mult le va putea vorbi românește. Deocamdată rostește în limba noastră numai câteva cuvinte, relieșând faptul că poporul român chiar și astăzi pe întemeietorul „Daciel Felix” îl pomenește cu numele „Taica Traian”. „Să lubiți pe Sf. Părinte; să lubiți România; să lubiți suveranitatea Regelui vostru!” Așa grăit-a reprezentantul Vaticanului. Așa vom și face. Cuprinzându-l și pe Dânsul între acela pe cari cu toată inima l-am trecut între cei ce ne sunt dragi. — Ad multos annos!

Personale. Preaven. Consistor arhiepiscopesc a făcut următoarele numiri noi și schimbări în cler: a numit pe pâr. Romul Bondor din Juriu la Vaida-cămăraș distr. Șarmașu, pe

Capitulul vostru catedral să fie ales și numit episcop al eparhiei de Dumnezeu păzite a Lugojului. El a fost consacrat de curând de episcop și și-a ocupat deja scaunul episcopesc, muncind cu râvnă pentru mântuirea sufletelor din respectiva eparhie.

Imediat după depărtarea Excelenței Sale din mijlocul nostru Capitulul Bobian, în conformitate cu Statutele Sale aprobate de Sfântul Scaun Apostolic în ziua de 7 Decemvrie 1886, „contrarius quibuscumque non obstantibus”, în puterea §§. 9 și 27 al acelor Statute s'au adunat în ședință sub presidul mitropolitului pentru a decreta promovarea graduală a membrilor capitulari îndrituiți la asta prin înălțarea la treapta episcopatului a Excelenței Sale Dr. Ioan Bălan, și a alege mai în urmă un nou canonic pentru cel din urmă stal canonical de canonic-teolog.

Decretele de promoșune precum și noul decret de numire vi-s'au eliberat deja tuturor celor îndrituiți. Jaramântul de credință și an-timodernist după formularul lui Urban VIII și Piu al X-lea l-ași emis de asemenea, cu toșii, în prezența mea.

Nu urmează decât să se facă aci, în vestita catedrală a Blajului, în cadrele solemne ale ritului și ale pompei bisericești și desemnarea efectivă a stălelor ce Vă compet de fapt și de drept ca o încununare finală a tuturor actelor prescrise de canoane, cărora ne-am conformat cu rigoare.

[Mitropolitul se adresează acum, pe rând, celor promovați, începând cu Pâr. vicar V. Macavei și termi-

păr. *Dr. Eugen Popa* la Teiuș II distr. Aiud, pe păr. *Aurel Fratu* din Olteț la Venetia de jos vicariatul Făgăraș, pe păr. *Mihail Borgovan* din Poiana mărului (Bicaz) la Lăzărești distr. Brașov. — pe păr. *George Câmpăan* (nouhirotont), la Poiana Mărului (Bicaz) distr. Gheorgheni; pe păr. *Constantin Voina* la Ibănești distr. Reghin. Pe clericul abs. *Emanoil Oltean* de controlor la Administrația centrală capitulară; pe păr. *Petru Breaz* (nouhirotont) de actuar cancelist, tot acolo.

Praznic luminat la Clujul unit. Dumineca trecută, după masă, s'a făcut *inaugurarea* noii săli a asociațiilor religioase: Agru, Astru, Reuniunea Mariană și Reuniunea Corală din Cluj. Sala din chestie, încăpătoare și luminoasă, se află în palatul Episcopiei din Calea Moșilor. Actul sărbătorec al inaugurării l-a săvârșit I. P. S. *Iuliu* al Clujului, slujind sfințirea apei în sobor de preoți, în sala arhiplină. (Erau prezenți, între alții, și păr. *Domide* și *Agârbiceanu*, canonici; dd. *Dr. N. Drăganu*, *Dr. Motogna*, profesori universitari, *Dr. Tolciu*, *Dr. Iuga* și alții). Cu acest prilej păr. episcop a rostit un inimos cuvânt ocazional, viu aplaudat de mulțimea prezentă. *Festivalul artistic*, în carele căruia s'a aranjat această inaugurare, a fost și el o manifestație strălucită. — La tot mai mult!

Inaugurarea Arcului de Triumf din București. S'a făcut cu un fast deosebit la 1 Decembrie c. de ziua unirii Ardealului cu Patria Mamă. Erau de față membrii Guvernului; ai Corpului Diplomatic; ai misiunii militare franceze; delegațiile parlamentarilor cehoslovaci și jugoslavi și o mulțime imensă, cu Regele în frunte. După un scurt serviciu religios, *Suveranul* a rostit un vibrant discurs, din care reținem observația: »In vechime aceste Arcuri de Triumf se ridicau spre a proslăvi un om și o cucerire de popoare. Noi, cei de astăzi, am ridicat acest Arc pentru proslăvirea unui neam și a unei credințe. Dar, mai ales, ca să arătăm lumii întregi că înfăptuirea unității naționale române nu este o cucerire deșartă și lacomă, ci ștergerea din cartea vremurilor a nedreptății seculare, ca fiii aceluiaș popor să trăiască sub stăpâniri deosebite«. — După discursul regal a urmat o strălucită paradă militară, cu defilarea trupelor.

Locale. Dumineca viitoare, a Sfinților Strămoși, va predica în catedrală păr. *Dr. Sep-timiu Todoran*, prof. de teologie.

— Dumineca trecută Reuniunea Mariană a elevilor dela Școala Normală de Fete a aranjat, în sala de gimnastică a »Institutului Recunoștinții«, sub conducerea păr. *Dr. Leon Sârbu*, prof. de religie, un *festival religios* cu un program foarte bogat. În afară de puncte de cor și de declamări și o conferință, s'a jucat și piesa: »Martirii Mexicani« precedată de proiecțiuni luminoase, cu explicațiile păr. *Dr. Sârbu*.

Binecuvântarea bisericii din Fărăgău. Preot care ține mult la podoaba casei Domnului. păr. *Oct. Gherman* s'a îngrijit, în scurta vreme de când e în *Fărăgău*, să scoată de pe unde poate, banii de lipsă pentru repararea radicală a bisericii. Cu ce a rămas dela înaintaș, cu ce a colectat prin Reuniunea de Femei și cu ce a mai adunat și Sf. Sa (un total de peste 700.000 Lei) a putut începe și duce la bun sfârșit reparațiile și zugrăvirea bisericii. De sărbătoarea SS. Arhangheli din acest an, a și putut apoi să-și vadă lăcașul de închinare binecuvântat. La acest act sfânt au participat și frații preoți *Simion Chibulcuteanu*, *Cornel Mateiu*, *V. Erseu* și *I. Pop* din satele învecinate, cu mulți poporeni de-ai Sfințiilor lor.

Sinod protopopesc la Sânlazar. Preoțimea distr. Marghita s'a întrunit în acest

an (17. 11. 36) în Sânlazarul păr. *P. Silaghi* în sinod de toamnă. Sinodul, la care participau 20 preoți, a fost prezidat de păr. *A. Bălibanu*, protop. districtual, care l-a și deschis printr'o cuvântare mișcătoare. La sf. liturghie de dimineața a participat foarte mult popor și multă lume s'a apropiat de SS. Taine. Predica a ținut-o păr. *Popa* din Almaș. În sinodul propriu zis, între altele, păr. *Nic. Cristea* din Tria a conferențiat despre noul mijloc pastoral, care este mișcarea pioasă sub numirea de »Acțiune Catolică« (la noi: Agru). Hotărîrea luată de cei prezenți: mai multă și vie mișcare acționistă și la noi! Căci vremile sunt rele și suntem aproape de ceasul doisprezece.

Nouă revistă religioasă. Va scoate-o de Crăciun, la Oradea, Comitetul eparhial al Operei Pontificale Misionare, și va purta numele de *Micul Misionar*, ce va apărea lunar, în câte 16 pagini, format mic. După cum o arată și numele, noua publicație va fi destinată în special tineretului. Abonamentul (a se trimite la păr. *Ioan Bal*, Parcul Ștefan cel Mare 8) va fi numai de 20 Lei anual.

Telefonul »Unirii«

P. Reghin. Nu putem da nici acum multe amănunte. Știm însă atâta, că chestiunea e bine hotărîta: *în primăvară se va face un mare pelerinaj național la Roma.* Se ocupă de el chiar Inaltul nostru cor episcopesc. Va fi nu numai o mare manifestație religioasă, ci și o puternică demonstrație românească. Chiar de aceea, foarte probabil, nu se va face la Bunavestire, ci ceva mai târziu: în vacanța de Paști. Ca să poată participa lume cât mai multă. — Când vom ști ceva mai nou, vom aviza.

B. București. D. inspector *T. P. Păcescu* militează, în »Universul« din 29. 11. 36, pentru o »conștiință ortodoxă națională«. Titlul nu prea redă exact cuprinsul articolului. În realitate, Dsa cere preoțiilor mai multă activitate pentru adâncirea în suflète și traducerea în faptă a »evangeliei, a tradiției și a tot ceea ce simbolizează ritualul ortodox«. Că făcând așa, ortodoxia va împlini un mare rol național: acela de a »garanta tăria morală a națiunii«, nu încapă nici o îndoială. Dar însăși conștiința ortodoxă va fi prin aceasta națională? Nici decît. Ar trebui să renunțe la universalitate. — Dar asta n'are prea mare importanță. Intențiunea cu care s'a scris articolul e laudabilă. Păcat însă că s'a scris cu prea puțină cumpănire a lucrurilor. A înșira între deșmanii acestei »conștiințe ortodoxe naționale«, de-alma: comunismul, sectanții religioși, catolicismul și francmasoneria, e totuși cam de oaie. Iar ceea ce spune despre uniți e mai mult amuzant decît supărător. Ci-că »în Ardeal, clerul unit, azi aproape catolicizat, lucrează la sudura catolică a masei țărănilor români uniți, căroră li-se infiltrează cultul sfinților catolici, în timp ce intelectualii uniți sunt mobilizați pentru o unire a credinței creștine a tuturor Românilor — însă cu Roma«. Fiindcă nu putem presupune reavoință, va fi probabil la autor lipsă de informație. Să-l lămurim nițel. Clerul nostru se simte ofensat, dacă îl socotea d. inspector numai »aproape« catolicizat. Ii spunem noi: este definitiv și integral catolic! Acelaș cler însă se bucură de lauda următoare: i-se recunoaște că muncește la sudura catolică a mulțimilor. Povestea cu »cultul sfinților catolici-miroasă de-o poștă a Ghibu. Un om serios, care știe că sfinții nu umblă îmbrăcați în port național și nici nu discută politică externă, ar trebui să-și caute alte izvoare de documentare.

M. Brusturi. Mulțumim că ne-ați atras atențiunea asupra interesantei conferințe pe care a ținut-o la 1 Decembrie, la radio, d. comandor *Popovici*, despre »contribuția aviației la actul unirii«. Ne bucurăm de bunele cuvinte pe care le-a închinat Blajului pentru primirea făcută celor doi aviatori (lt. *Nicolescu* și cpt. *V. Precup*), trimiși dela Iași la Blaj, cu misiune politică, în 23 Noemvrie 1918. Lămurirea întregitoare ce ne cereți o dăm cu plăcere. Aviatorii au fost trimiși tocmai la Blaj, fiind că Statul major al armatei române era sigur că aici își vor putea împlini mai bine misiunea. Intr'adevăr, așa și era. În mijlocul turburărilor revoluționare din acele zile, la Blaj s'a constituit foarte curând o »legiune« militară de încredere. Și, cea dintâi în tot Ardealul, absolut independentă de formațiunile similare ale minoritarilor. Aici erau deci condițiuni optime, în toată privința, atât pentru încredințarea mesajului adus, cât și pentru aflarea informațiilor care se cereau. — Perfecta reușită a întreprinderii a dovedit justetea prevederilor!

Oficiul parohial Cig. Suma trimisă s'a contat în abonamentul anului 1937.

Oficiul parohial Sănea. Am primit 800 Lei. Achitat până la 31. XII 1935.

C. Răseruel. Prin suma trimisă abonamentul s'a aranjat până la 31. XII 1936.

P. Arad. Am primit 300 Lei. Achitat până la 31. XII 1936.

A. Alma. Am primit suma trimisă, Oficiul parohial Bieaz. Chităm primirea abonamentului pe 1935.

Oficiul parohial Boșea montană. Am primit abonamentul pe 1934.

Tipografia Seminarului Teologie gr.-cat. Blaj

Oficiul parohial Bârcea-mare. Confirmăm primirea abonamentului pe anul curent.

Oficiul parohial Căteșel. Am primit 200 Lei, abonament pe 1937.

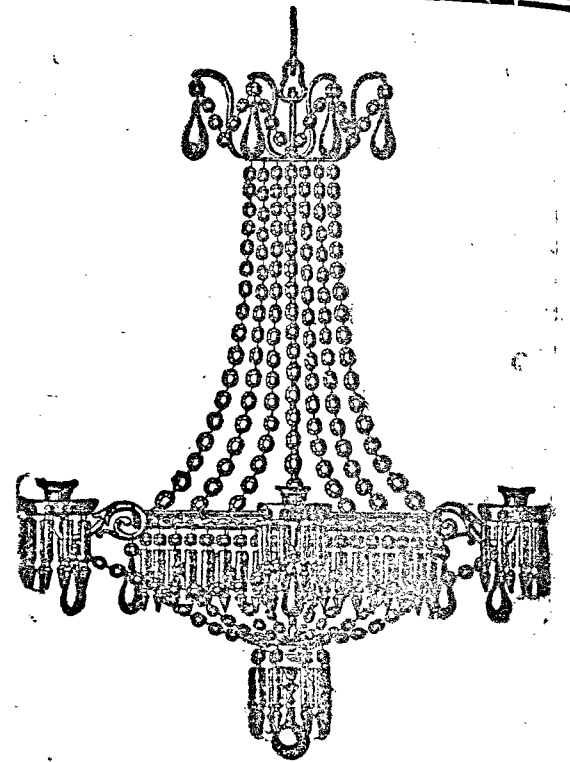
Parohia catolică Galați. Chităm primirea abonamentului pe anul curent.

A. Suceava. Am primit abonamentul pe o jumătate de an.

P. Oravița. Am primit abonamentul pe 1935.

B. Lăpușel. Am primit abonamentul pe anul curent.

B. Măgura Ilvei. Chităm primirea abonamentului pe anul curent.

Comandați Policandre

la

LIBRARIA ANCA — CLUJ

din sticlă-cristal, în diferite forme pentru bisericile noastre dela sate.

Tot aici găsiți Sfeșnice pentru altar, toate mărimile cu 1—3 brațe; cruci de perete și cu talpă din lemn, metal, nichel și argintate orice mărime; Berete din Klott pt. preoți Brăe, (eingulum) pt. teologi, preoți și protopopi, în diferite lățimi și culori, din mătase sau lână. Se mai află: Potire, Ciborium, Cădelnițe, Chivot, aurite și argintate.

Mare depozit de Ornate și prapori gata, în diferite culori, cu prețuri reduse Icoane de hârtie și pieturi. Tot soiul de rechizite, imprimare, Cărți de rugăciuni și bisericesti, medalioane, rozare, și steaguri pentru Reuniunile Mariane. Teatre și Monoloage populare și școlare. Cereți catalogul detaliat și ilustrat.

(3-7)

TURNĂTORIE DE CLOPOTE

FRITZ KAUNTZ

fost

SCHIEB & KAUNTZ

Sibiu — Str. Morilor 2

Livrează clopote de biserică pe garanție de ani îndelungați, turnate din material de prima calitate ca înainte de războiu, efectuate în mod artistic. Experiență îndelungată, de ani de zile, asigură o muncă ireproșabilă și un sunet armonios.

Cereți oferte speciale!

Pe scrisori rog a se indica adresa precisă